

ДОБРАЎПАРАДКАВАННЕ

ПАЗБАВІЦЦА БЕЗГАСПАДАРЧАСЦІ

3 вуліцы Чкалава ў Гарадку доўга не прыбіраюць смецце і на ёй не разбіраюцца з безгаспадарчымі ўчасткамі. У прыватным сектары Гарадка мусіць шмат такіх вуліц, як Чкалава, дзе не прыбіраюць смецце і дзе ёсць шмат безгаспадарчых участкаў.

Гэта вуліца раней была на самым ускрайку Гарадка, а зараз ад яе ідзе шматкватэрны мікрараён вуліцы Гагарына. Ды і ад самой вуліцы адыходзяць меншыя вуліцы прыватнага сектару: Малышава, Меліяратыўная і Бумагіна.

Для гэтых усіх вуліц арганізавана толькі адна пляцоўка для збору смецця каля вуліцы Бумагіна. Але калі з кантэйнераў больш-менш рэгулярна камунальнікі прыбіраюць смецце, то побач з пляцоўкай вялікія кучы хмызняка і іншага смецця.

Гаспадары з прыватных дамоў нацягваюць да пляцоўкі тое смецце, якое патрабуе самавывазу за пэўную аплату. Гэтыя гаспадары парушаюць санітарныя нормы абыходжання з цвёрдымі камунальнымі адходамі і могуць быць прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасці. Гэта адміністрацыйнае правапарушэнне супраць экалагічнай бяспекі, навакольнага асяроддзя і парадка прыродакарыстання ў частцы арт. 15.63. КаАП.

Вялікай праблемай для вуліцы Чкалава з'яўляюцца і зямельныя

ўчасткі, якія не выкарыстоўваюцца дзесяцігоддзямі. Калісьці на іх былі дамы або гаспадарчыя пабудовы. Але з часам яны страцілі гаспадароў і зараз растаюць хмызняком.

Такіх участкаў на вуліцы пад дзесятак. Мяркую, што варта тыя, якія не маюць гаспадароў выставіць на аукцыён. А ад вядомых гаспадароў трэба патрабаваць іх прывядзенне ў належны санітарны стан.

Тады ў чарговы год Малай радзімы ў Гарадку будзе больш парадка і чысціні. Пэўную ролю ў гэтым мусяць прыняць і дэпутаты Гарадоцкага райсавета, якія балатаваліся па прыватнаму сектару ў Гарадку.

Напрыканцы варта дадаць, што вуліца Чкалава ўжо больш паўгода сістэматычна грэйдзіруецца. Апошні раз гэта было ў чацвер.

Ад рэдакцыі: праз тры дні пасля з'яўлення матэрыяла на сайце <http://haradok.info> смецце каля кантэйнераў прыбралі. Чытачы, пішыце аб сваіх праблемах нам у ВК ці АК і наспрабуйце вам дапамагчы.

Леанід Гаравы

НАСЕЛЬНІЦТВА

У СУМНЫХ ЛІДАРАХ

Галоўнае статыстычнае ўпраўленне Віцебскай вобласці ў 2020 годзе выдала статыстычны зборнік «Статыстычны штогадовік Віцебскай вобласці, 2019». У гэтым зборніку прыведзены разнастайныя статыстычныя матэрыялы пра наш раён, у тым ліку і пра дынаміку насельніцтва з 2013 году.

Не сакрэт, што насельніцтва Віцебскай вобласці скарачаецца высокімі тэмпамі. Але пры гэтым вылучаюцца раёны, дзе тэмпы скарачэння самыя вялікія ў вобласці. Сярод гэтых адмоўных лідэраў і Гарадоцкі раён.

Так, за апошнія гады насельніцтва Гарадоцкага раёну скарачалася: у 2015 на –259 чалавек, у 2016 – –267, у 2017 – –281. А ў 2018 годзе было самае рэкорднае скарачэнне сярод сельскіх раёнаў Віцебшчыны –361 чалавек. У мінулым годзе скарачэнне «запаволелася» да –306 чалавек. Усяго за пяць гадоў насельніцтва раёна скарацілася на 1474 чалавек.

Таксама апошнія гады скарачалася насельніцтва і па Віцебшчыне: за пяць гадоў на 28 537 чалавек. Пры гэтым апошнія тры гады скарачалася насельніцтва, як ў Віцебску, так і ў Наваполацку. А такога не была ніколі раней.

Падобнымі тэмпамі як у нашым раёне скарачаецца і насельніцтва Пастаўскага раёну. Толькі там пражывае значна больш народу: у нас

22,2 тыс насельніцтва, а ў Пастаўскім 34,6 тыс. нас — больш ў паўтара раза. Таму варта яшчэ назіраць і змяненне насельніцтва на 1000 жыхароў, бо ёсць і такая статыстыка.

Так вось тут, калі паглядзець па ўсёй вобласці, то ў сярэднім за апошні год на 1000 жыхароў адбылося –6,8 чалавека, а ў 2015 годзе было толькі –3,6 чалавека — рост вымірання павялічыўся амаль у два разы. А у нашым раёне гэты тэмп вымірання больш абласнога ў два разы — –13,6 чалавека. Вышэйшы тэмп вымірання толькі ва Вушацкім раёне — 14,7 і Бешанковіцкім –14,2.

Варта адзначыць, што такія тэмпы вымірання насельніцтва захоўваюцца ў гэтых раёнах апошнія тры гады. Падобнае становішча і ў іншых раёнах нашага краю. І гэта таксама сведчанне таго, што дэмаграфічная сітуацыя на Віцебшчыне пагаршаецца самымі хуткімі тэмпамі ў краіне. Так дарэчы сітуацыя з насельніцтвам і на Магілёўшчыне.

Паводле: vitebsk.belstat.gov.by
Л. Антонаў

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

СПАДЧЫНА

ПАМ'ЯТАЦЬ ПРА РЭПРЭСПІ І ЗАБІТЫХ

4 лістапада сябры грамадскай ініцыятывы «Хайсы» наведальі ў ваколіцах Віцебску месцы расстрэлаў і пахавання рэпрэсаваных грамадзян. Дзень быў выбраны не выпадкова: 4 лістапада 1937 году ў Віцебску расстралялі 110 чалавек, сярод якіх былі мастакі Янка Гаўрыс, Яўхім Мінін, браты Пётр і Хрыстафор Даркевічы...

Свой жалобны шлях грамадскія актывісты пачалі з наведвання вясковых могілак у вёсцы Мазалава. Там у 2018 годзе мясцовыя ўлады пахавалі парэшткі 302 рэпрэсаваных, знойдзеныя ў «расстрэльным лесе» ля вёскі Хайсывайскоўцамі 52-га пошукавага батальёну. Поруч з афіцыйным крыжам актывісты паставілі свой, удакладнілі на шылдачцы, каму належаць знойдзеныя ля Хайсоў чалавечыя парэшткі.

Не прамінулі сябры ініцыятывы ўскласці кветкі і памянуць добрым словам жыхара Хайсоў Змітра Ганчарова, які пахаваны непдалёку ад брацкай магілы ахвяраў сталінізму і які быў жывым сведкам знішчэння рэпрэсаваных у хайсоўскім лесе.

На вайсковым мемарыяле ля чыгуначнай станцыі Лосвіда актывісты ўсклалі кветкі да магілы рэпрэсаваных. У 2017 годзе, пад выглядам ахвяраў

вайны, мясцовыя ўлады перапахавалі там парэшткі, знойдзеныя пашукавікамі ў тым жа хайсоўскім лесе.

Лес пад Хайсамі ўвесь зеўрае зараз «расстрэльнымі» ямінамі, вакол якіх актывісты ўсталявалі драўляныя і металёвыя крыжы. Месца масавых расстрэлаў намаганнямі сяброў ініцыятывы і неабыхавых грамадзян ператворанае ў народны мемарыял.

Дзякуючы знаходкам вайскоўцаў, успамінам мясцовых жыхароў і працы з даступным гістарычным матэрыялам з вялікай доляй верагоднасці ўдалося вярнуць з нябыту імёны знішчаных грамадзян. Сярод іх — настаўніца Волга Данцыт, старшыня калгасу Антон Рамашка, мастакі Янка Гаўрыс, Яўхім Мінін, браты Пётр і Хрыстафор Даркевічы.

Алена С. распавяла, што 4 лістапада 1937 году тут быў расстраляны і яе дзед. Ён не быў мастаком, ён не быў артыстам, а

працаваў дарожным майстрам.

«Сваю ролю ў яго трагічным лёсе адыграла шляхецкае прозвішча — Сухорскі. Станіслаў быў звычайным каталіком, а з яго зрабілі сябра падпольнай польскай арганізацыі вайскавай. Жыў чалавек, займаўся выключна грамадзянскімі справамі.

У архіве я знайшла матэрыялы, з якіх вынікае, што ў 1925 годзе ён уладкоўваўся страхавым агентам. Пасля расстрэлу без бацькі застаўся мой дзядзька — Генрых Станіслававіч», — распавяла гісторыю свайго роду спадарыня Алена.

Напрыканцы актывісты наведальі Цёплы лес каля Лужасна. Там таксама расстрэльвалі рэпрэсаваных.

Некалькі гадоў таму былі прафесар Віцебскай ветэрынарнай акадэміі Генадзь Сакалоў распавёў гісторыю, як за некалькі гадоў да вайны ён, заінтрыгаваны расповедамі старэйшых хлопцаў, прыйшоў разам з імі паглядзець, як забіваюць людзей. Тая цікаўнасць ледзь не скончылася трагедыяй, але хлопцы, напалоханыя стрэламі энкавэдэшнікаў, здолелі ўцячы...

С. Горкі
vitebsk.spring.org

COVID-19

COVID-19 У РАЁНЕ ПАШЫРАЕЦЦА

У Гарадоцкім раёне зараз на самаізаляцыі амаль сто грамадзян, а колькасць пазітыўных тэстаў на COVID-19 за месяц падвоілася.

Раённы штаб па прадукцыі завозу і распаўсюджвання выпадкаў інфекцыі, выкліканай каранавірусам, інфармуе, што па стане на 11 лістапада 2020 года раёне зарэгістравана 749 станоўчых тэстаў на COVID-19, а таксама паведамляе іншую інфармацыю пра эпідэмію COVID-19.

Інфармацыя кожны аўторак або сераду з'яўляецца на сайце Гарадоцкага райвыканкаму: gorodok.vitebsk-region.gov.by.

Так паводле інфармацыі штаба з 7 кастрычніка па 11 лістапада колькасць пазітыўных тэстаў павялічылася з 361 да 749 — больш чым у два разы, бо сталі рабіць больш аналізаў на COVID-19.

Пры гэтым, калі месцам раней ачунаўшых было 287 чалавек, то па стану на 11 лістапада — 629.

Такім чынам яшчэ 120 чалавек не ачуныла. І з гэтых 120 чалавек на самаізаляцыі — 94, а шпіталізавана — 29.

Іншай інфармацыі: колькі падключана да кіслароду, а колькі да апаратаў штучнай

вентыляцыі лёгкіх — пакуль няма. Як няма інфармацыі і пра гэтыя прылады ў Гарадоцкай райбальніцы.

Л. Антонаў

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: <http://haradok.info>

Наша газета «Гасцінец» пачала размешчацца на партале <http://haradok.info> ў раздзеле «Газета «Гасцінец», дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

Каб атрымаваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым — і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымаваць выданне, то патэлефануйце ў рэдакцыю.

ТУРИЗМ

НОВОПОЛОЦКІЕ ТУРИСТЫ
НА ГОРОДОКСКОЙ ЗЕМЛЕ

На прошлой неделе работники новополоцких предприятий «Нафтан», «Полимир», «Стекло-волокно» с экскурсионной поездкой побывали на городокской земле. Экскурсионную поездку организовали председатель Витебской областной организации «Белхимпрофсоюза» из Новополоцка Сергей Троцкий и Ольга Познякова.

Своепосещение они начали с экскурсии в Городокский краеведческий музей. Научный сотрудник музея Якимова Ирина провела для гостей экскурсию по всем отделам музея.

Экскурсию начали с постоянной экспозиции «Зал этнографии и народных ремёсел Городокщины», который состоит из четырёх разделов: «Жизнь крестьянина в конце 19 — начале 20 вв.» (фрагмент крестьянской избы, каморы), «Традиционные женские и мужские ремёсла», «Верования наших предков» (художественные полотна храмов Городокщины, предметы культа, обрядовые предметы), «Быт жителей г. Городка и уезда» (диорама «Ярмарка в Городке», фрагмент лавки).

Затем они перешли к экспозиции отдела природы, который расположен в двух залах: информационном и диорамном. Информационный зал включает палеонтологические экспонаты, фотографии, карты-схемы природной среды Городокщины, Красную книгу Городокского района

и др.

Здесь же представлены три диорамы: «Дубрава. Дуб-великан», «Апокалипсис», «Орлан—белохвост».

Диорамный зал отдела природы включает пять диорам: «Лес», «Верховое болото», «Луг. Водоём», «Птицы на озере», «Водяной орех». В отдельных витринах представлены около 100 видов насекомых.

Гости были удивлены разнообразием музейных экспонатов и богатством материалов музея.

Далее экскурсанты ознакомились обзорно с художественной выставкой «Творческий дебют», которую недавно открыл худграф ВГУ из дипломных работ своих выпускников.

На втором этаже гости из Новополка увидели музейные экспонаты посвященные Великой Отечественной войне на Городокской земле и нашим землякам, которые освобождали мир от коричневой чумы.

Следующий зал дал представление о людях Городокского края, которые проявили себя в жизни,

достигнув высот или в сельском хозяйстве, или в промышленности, или в науке, или в спорте и т.д. Завершилась экскурсия в музее знакомством с событиями октябрьской революции и установлением власти большевиков на городокской земле.

Далее гости посетили мемориальный комплекс «Бессмертие» на центральной площади, побывали на «Пантеоне памяти» в Воробьевых горах и обзорно осмотрели лыжеролерную трассу со стрельбищем и «Резиденцию Снегурочки».

Последним пунктом программы гостей было посещение ТОК «Лосвидо». Здесь гости ознакомились с номерным фондом, услугами спа-центра.

Один из организаторов поездки Ольга Познякова сказала, что туристы из Новополоцка были приятно удивлены европейским видом центра Городка, богатством музейных экспозиций краеведческого музея, комплексом «Бессмертие», памятью про жертвы войны на «Пантеоне памяти» и оснащением лыжеролерной трассы... В разговоре она отметила: «Городок тот райцентр, где следует побывать туристам, изучающим свой край»

Леонид Горовой
haradoktour.by

ЗАБОЙСТВА

РАМАН БАНДАРЭНКА:
ГІСТОРЫЯ ЗАБОЙСТВА

Забойства ёсць – крымінальнай справы няма. Хаця расследаваннем гібелі Рамана Бандарэнкі мае займацца Генеральная пракуратура на даручэнне Лукашэнкі. Тым часам у сёціве з’яўляюцца злівы тэлефонных размоваў, у якіх, у тым ліку, абмяркоўваецца інцыдэнт, што вельмі нагадвае напад невядомых на Бандарэнку.

«Я выходжу» – апошнія словы, якія Раман Бандарэнка напісаў у дваровым тэлеграмчаце. Сёння гэтую фразу скандавалі тысячы чалавек – на развітанні з Раманам.

«Развітанне з сімвалам, з героем нашай краіны, з чалавекам, які прынёс сябе ў ахвяру гэтых агідных абставінаў, што адбываюцца ў нашай краіне. Балюча. Вельмі страшна. І вельмі ганаруся такімі людзьмі», – кажа жыхарка Менску.

31-гадовы мастак Раман Бандарэнка быў збіты пасля таго, як выйшаў ва ўласны двор, больш вядомы як плошча Пераменаў, каб запытацца, навошта невядомыя ў масках зразаюць бел-чырвона-белыя стужкі. Гэта адбылося ўвечары 11 лістапада. Збітага Рамана адвезлі ў Цэнтральнае РУУС, пасля чаго шпіталізавалі з чэрапна-мозгавога траўмай. Аперацыя не ўратавала. 12

лістапада Раман памёр.

«Гэта ўсё я перажываю як у страшным сне. Мне здаецца, што я прачнуся – і нічога гэтага не будзе. Таму я нікому не пажадаю апынуцца на маім месцы. Мне вельмі б хацелася, каб гэтага не было, ні з кім і ніколі», – гаворыць маці Рамана Алена Бандарэнка.

Разбор справы па даручэнні Лукашэнкі ўзяла на сябе Генеральная пракуратура. Аднак крымінальнай справы па факце забойства Рамана Бандарэнкі няма.

Тым часам у інтэрнэце з’явіўся запіс тэлефонных размоваў двух мужчынаў пра збіццё Рамана. Як сцвярджае тэлеграм-канал «Нехта», суразмоўцы – гэта кіраўнік Федэрацыі хакею Беларусі Дзмітрый Баскаў і шматразовы чэмпіён свету па муай-тай Дзмітрый Шакута, якіх падазраюць у датычнасці да збіцця.

“– Наташа пазваніла, кажа, там цяпер Казакевіч... Хто гэта?

– Гм, хрэн яго ведае.

– Карацей, напэўна, так. Карацей, яна ўжо там ездзіла, сустракалася, размаўляла з кімсьці, разбіраюцца цяпер. Папярэдзіла ўсіх, што калі што, дык нас не было нідзе.”

Высветліць, ці сапраўды размаўлялі паміж сабою Баскаў і Шакута, – заданне следчых органаў, кажа падпалкоўнік КДБ у адстаўцы. Сяргей Аніска праслухаў запіс неаднаразова. І мяркуе, што размова, хутчэй за ўсё, сапраўдная.

«Мне здаецца, асноўная версія, чаму зліў адбыўся, – гэта нежаданне ведамстваў несці адказнасць за забойства. Біць яны яшчэ гатовыя. У іх індульгенцыя зверху. Яны будуць яшчэ малаціць. Але смерць браць нікому не хочацца», – гаворыць Сяргей Аніска.

...На думку экспертаў, зліваў наперадзе яшчэ шмат. Бо ніхто не хоча на лаву падсудных. Сам жа факт існавання зліваў сведчыць пра крызіс унутры сістэмы.

Анастасія Русецкая
«Белсат»

КАНТРАБАНДА

КАНТРАБАНДА
АМАЛЬ НА МІЛЬЁН
РУБЛЁЎ ЗАТРЫМАНА

«Гарадоцкі веснік» паведаміў аб папярэджанні шасці фактаў вывазу грамадзянамі Расіі падакцызных тавараў — цыгарэтаў з тэрыторыі Гарадоцкага раёна.

Пра гэта на сайце раёнкі паведаміў Дзмітрый Іванов, старшы оперупаўнаважаны ГБЭП Гарадоцкага РАУС. Ён паведаміў, што з 23 жніўня да 19 кастрычніка супрацоўнікамі Гарадоцкага РАУС папярэджана шэсць фактаў вывазу грамадзянамі Расійскай Федэрацыі з Рэспублікі Беларусь падакцызнай групы тавараў (цыгарэт). Усяго было затрымана ў агульнай колькасці аж 684 580 пачкаў на суму 965 332 руб.

Аб’ём і характар гэтага грузу беспрацоўнымі грамадзянамі РФ сведчыў аб намерах ажыццяўляць на тэрыторыі РФ (магчыма і на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь) незаконную прадпрымальніцкую дзейнасць.

У дачыненні да грамадзян РФ складзеныя адміністрацыйныя пратаколы па ч.1-1 ст.12.7 КаАП Рэспублікі Беларусь, а цыгарэты канфіскаваныя.

Кантрабандыстам трэба ведаць, што КаАП Рэспублікі Беларусь прадугледжвае

адказнасць па ч. 1 арт. 12.27 «Незаконныя перасоўванне, захоўванне тытунёвых вырабаў і алкагольных напояў, вытворчасць, перапрацоўка, захоўванне, перамяшчэнне нехарчовай спіртаўтрымліваючай прадукцыі, этылавага спірту, тытунёвай сыравіны, рэалізацыя гэтай прадукцыі, спірту, сыравіны і алкагольных напояў».

Перамяшчэнне па тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, захоўванне на ёй фізічнай асобай, якая не з’яўляецца індывідуальным прадпрымальнікам, больш за 200 цыгарэт або 50 цыгар (цыгарыл), больш за 250 г тытуню або іншых тытунёвых вырабаў, не маркіраваных ва ўстаноўленым парадку акцызнымі маркамі Рэспублікі Беларусь і (або) адмысловымі маркамі — цягнуць накладанне штрафу ў памеры да 50 б. ст. з канфіскацыяй тытунёвых вырабаў, якія перавышаюць колькасць, перасоўванне, захоўванне якога дапускаецца, або без канфіскацыі.

Л. Антонаў

ІНВЕСТЫЦЫІ

ЧТОБЫ В КАШО
БЫЛО ХОРОШО

В этом озере попадались даже 25-килограммовые карпы. Зачем в водоём Городокского района подселили более двух тонн рыбы? Про это рассказали в программе на СТБ.

В Витебской области — рыбная неделя. Более 8 тонн щуки, карпа и амура заселят в озера северного региона. В какие именно, определились еще весной — выбрали самые популярные среди рыбаков, сообщили в программе Новости «24 часа» на СТБ.

Виктор Пралич, корреспондент СТБ: «Озеро Кашо в Городокском районе на слуху у многих. В сезон оно манит сюда не только своей красотой, но и «клевым» местом. На удочку опытных рыбаков здесь попадались даже 25-килограммовые карпы.”

Это озеро — одно из крупнейших в районе. От Городка до водоема рукой подать. Для заядлых рыбаков — находка. С удочками сюда приезжают даже из соседних районов. Чтобы клевало и в дальнейшем, в озеро решили выпустить новых жильцов.

Сергей Редненко, председатель Витебского областного общества охотников и рыболовов: «Прежде, чем зарыбить, всегда делается биологическое обоснование, и оно утверждается Минприроды. Там четко все расписано. Под каждое озеро идет свое

зарыбление.”

Многочасовой путь из Любани Минской области (именно там закупили рыбу) закончился в Городокском районе, когда стемнело. Ее привезли в специальных контейнерах, где поддерживаются оптимальные для транспортировки условия. Не обошлось без приключений. Подъехать к озеру нужно максимально близко. Но техника вязла. Пришлось ждать помощи. И только после этого рыбу по специальному лотку запустили в водоем.

В свободное плавание в озеро Кашо выпустили 1,5 тонны карпа, 80 килограммов белого амура и 900 килограммов щуки. Для этого водоема — оптимальное количество. Теперь, говорят рыбаки, клевать будет еще лучше.

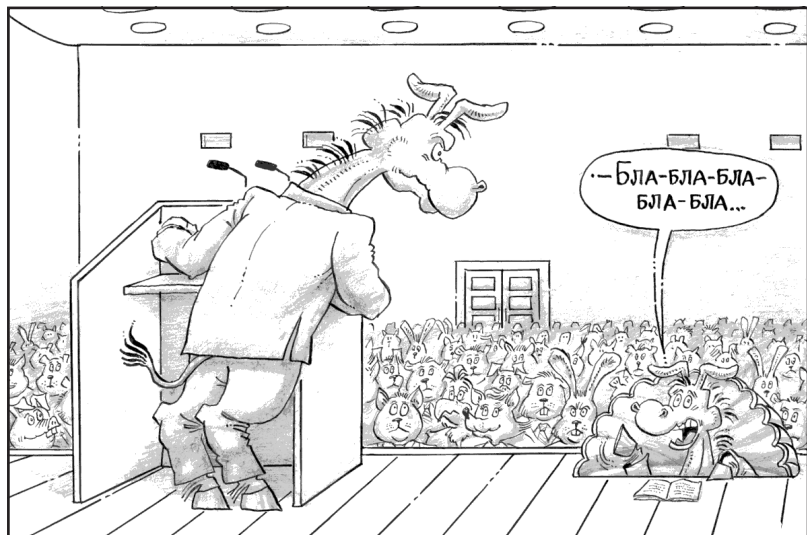
Не исключено, что в ближайшее время лов щуки на озере Кашо будет под запретом. Рыбе нужно привыкнуть к новым условиям обитания. Уже к следующему лету она значительно прибавит в массе и станет для рыбаков «клевым» уловом.

www.ctv.by

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

ШТО СУЧАСНЫМ ЭКАНОМІКАМ ДОБРА, ДЛЯ БЕЛАРУСКАЙ МАДЭЛІ — СМЕРЦЬ

Парламент, выбары, праваахоўныя органы — усе гэтыя абавязковыя інстытуты сучаснай дзяржаўнасці ў нас быццам бы існуюць, вось толькі скарыстацца іх паслугамі ў адпаведнасці з Канстытуцыяй чамусьці не атрымліваецца.

Тыя, каму належыць ахоўваць парадак, бяруць прыклад са злчынцаў і хаваюць свае твары пад маскамі. Чальцы камісіі па падліку галасоў не вывешваюць выніковых пратаколаў і таемна пакідаюць участкі для галасавання праз запасны выхад. Сам быў сведкам падобнага. Дэпутаты, якія засядаюць у Палаце прадстаўнікоў, ні маіх інтарэсаў, ні інтарэсаў маіх шматлікіх знаёмых не прадстаўляюць. Але ўсё пры справе — адпаведна, і пры зарплатце.

Беларуская мадэль ва ўмовах палітычнай канкурэнцыі не ўзнаўляецца. На 70 тысяч чальцоў участковых выбарчых камісій туды ўвайшлі 6 чалавек ад апазіцыйных палітычных партый — і не праз нейкую памылку, недагляд або загадзя спланаваную правакацыю. Не, усё значна прасцей. Як і кожная сацыяльная структура, якая аднойчы сфарміравалася, беларуская

мадэль банальна імкнецца выжыць. Яна грае як умеє. Пятрабаваць ад яе штосьці іншае — бессэнсоўна...

Адступаць няма куды, а наступаць ёсць куды

Ад палітыкі час перайсці да эканомікі, і пачну я з наступнага жыццесцвярджальнага акорду: «Ад сістэмнага руху наперад мы не адступім. Незагарамі новая пяцігодка, якая мусіць стаць для Беларусі прарывной. У бліжэйшыя гады краіна павінна ўвайсці ў шосты тэхналагічны ўклад, што азначае далейшае эканамічнае развіццё дзяржавы: уласная энергетыка, экалагічная і канкурэнтаздольная вытворчасць, высокая, на ўзроўні сусветных стандартаў, якасць беларускай прадукцыі».

Пра тое, каб «дагнаць і перагнаць» развіцця краіны, марыў яшчэ правадыр сусветнага пралетарыату, чые помнікі ўпрыгожваюць галоўныя плошчы беларускіх гарадоў. Сваёй марай ён падзяліўся ў артыкуле з сімвалічнай назвай

«Катастрофа, якая пагражае, і як з ёй змагацца».

Прызнаюся, я не знайшоў часу, каб асвяжыць у памяці ленинскія прапановы па барацьбе з катастрофай, якая пагражала. Час — гэта грошы. Навошта яго марнаваць на мінулае, калі сучаснасць такая багатая на арыгінальныя ідэі.

Ядро шостага тэхналагічнага ўкладу, калі хто забыўся, складаюць разнастайныя «нана»: нанаэлектроніка, нанахімія, нанафатоніка, нанаматэрыялы, нанабіятэхналогіі і г.д. Наш шлях у свет «нана» залежыць, перш за ўсё, «ад эфектыўнасці працы кіраўніцтва сілавых структур», на якія ўскладзена задача па «забеспячэнні стабільнасці і дабрабыту нашых людзей».

Дабрабыт — шматзначны тэрмін, асноўным значэннем якога з'яўляецца росквіт, забяспечанасць, спакойнае і жыццё ў дастатку. Для таго, каб усё пералічанае самым бліжэйшым часам увасобілася ў жыццё, кіраўнікі сілавых структур абавязаныя няўхільна выконваць наступнае патрабаванне АП: «З сённяшняга дня, асабліва ў кватэрах грамадзян, куды яны («майданутыя» і «пратэстуны». — С. Н.) хаваюцца, мы ў палон нікога не бярэм. Калі хтосьці дакранаецца да вайскоўца, ён павінен сысці адтуль як мінімум без рук. Я кажу гэта публічна, каб усе разумелі нашу далейшую рашучасць. Далей усё. Нам адступаць няма куды, і мы адступаць не збіраемся. Хто гатовы — будзем дзейнічаць».

Адступаць няма куды, а наступаць ёсць куды. Трымці, шосты тэхналагічны ўклад! Ты асуджаны! Ад сістэмнага руху наперад мы не адступім!

Нездарма ж кажуць, што ў нанатэхналогіях мае поспех той, хто ўмеє працаваць галавой. Што тычыцца рук, то яны ў гэтай справе — не памочнікі.

Тройчы мае рацыю прэм'ер-міністр

Сваё ўменне працаваць галавой днямі прадэманстраваў прэм'ер-міністр Беларусі, які адгукнуўся на адкрыты ліст беларускіх і расійскіх эканамістаў з прапановамі па рэфармаванні беларускай мадэлі.

«Мы чуем вельмі шмат парадаў ад эканамістаў, незалежных эканамістаў, як будаваць эканоміку Беларусі. Мы радыя ўсім парадам, толькі галоўнае, каб яны былі канкрэтныя і прыземленыя, а агульныя рэцэпты з падручнікаў для першага-другога курсу эканамічных ВНУ, прабачце, не трэба», — пракаментыраваў кіраўнік урада.

Сярод аўтараў ліста — навуковец з сусветным імем, экс-галоўны эканаміст Еўрапейскага банка рэканструкцыі і развіцця (2015–2019), а ў цяперашні час прафесар у Парыжскім універсітэце сацыяльных навук Science Po Сяргей Гурыеў. Што ж ён і яго калегі паралі беларускаму ўраду?

Спіс з адзінаццаці прапаноў не з'яўляецца таямніцай. Для разумення большасці з іх не патрэбныя ведаў, якія выходзяць за межы «падручнікаў для першага-другога курсу эканамічных ВНУ». Што новага і арыгінальнага, напрыклад, утрымліваюць пункты 2 («незалежнасць судовай сістэмы ад іншых галін улады») і 4 («стварэнне роўных і спрыяльных умоў гаспадарання для ўсіх прадпрыемстваў незалежна ад формы ўласнасці, памеру

або галіны»).

А якая практычная карысць беларускай мадэлі можа быць ад пункта 5 («павышэнне эфектыўнасці кіравання дзяржпрадпрыемствамі»), які змяшчае рэкамендацыю падзяліць функцыі дзяржавы як уласніка і рэгулятара? Хіба хто-небудзь з чальцоў урада пярэчыць супраць такога падзелу? Падніміце архівы. Ужо гадоў 10–15 ніхто не пярэчыць.

Тройчымаерацыю прэм'ер-міністр: ні адну з парадаў немагчыма аднесці да канкрэтных і прыземленых. Праблема, аднак, не ў нізкай кампетэнтнасці дарадцаў, не ў іх адарванасці ад жыцця, а ў своеасаблівасці беларускай мадэлі. У сваім развіцці за чвэрць стагоддзя яна так і не здолела адпавядаць патрабаванням, апісаным у падручніках для першага-другога курсу эканамічных ВНУ. І прычыну гэтага не варта шукаць у недастатковым узроўні адукацыі яе аўтараў.

Адважаюся сцвярджаць, што эфектыўнасці беларускай мадэлі так званыя «развітыя краіны» павінны зайздросціць, бо эфектыўнасць ёсць паказчык здольнасці дасягаць акрэсленых мэтай. Галоўнай жа мэтай аўтараў беларускай мадэлі з'яўляецца... утрыманне ўлады. Будзе ўлада — будзе і дабрабыт. Зразумела, не для ўсіх, але чые гэта праблема?

Што да разумнікаў, дык не забароніш жа ім рыхтаваць прапановы па рэфармаванні беларускай мадэлі! Неабходна толькі памятаць: тое, што сучасным эканомікам добра, для беларускай мадэлі — смерць.

Сяргей Нікалюк
«Новы Час»

ЗВАРОТ ДА МІНІСТЭРСТВА

«СЕГОДНЯ ИДЕОЛОГИЯ ГОСУДАРСТВА ПРЕСТУПИЛА ПРИНЦИПЫ ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИХ ЦЕННОСТЕЙ

«Разве можно плодотворно и творчески в страхе учить детей? Нет!» Педагоги Беларуси написали эмоциональное обращение в Министерство образования, в котором сравнили то, что происходит сейчас в стране с фашизмом.

— Последние месяцы политика государства — это насилие, вранье, беззаконие. Разве может учитель поддерживать такую политику? Сегодня идеология государства преступила принципы общечеловеческих ценностей, она близка к фашизму.

«Фашисты стремятся к установлению полного и неограниченного контроля государства над всеми сферами

общественной жизни. Склонность фашистами к террористическим методам управления обществом проявляется в нагнетании атмосферы страха и бессилия в обществе, проведении массовых репрессий, жестоком подавлении любого инакомыслия», — приводят учителя определение из учебно-методического пособия.

Педагоги заявляют, что на них «оказывается моральное

давление со стороны администрации учреждений образования за выражение несогласия с идеологией государства» вплоть до увольнения.

— Сегодня в нашей стране происходят события, которые нельзя не замечать, не слышать, оставаться равнодушными к ним. На улицах наших городов совершается насилие над мирными гражданами. Насилие со стороны государства.

Мы слышим с экранов государственных телеканалов о преступных приказах против народа РБ. Мы видим, как неизвестные

люди в балаклавах без опознавательных знаков творят беззаконие и остаются безнаказанными. Они хватают мужчин, женщин, детей. Они бьют, калечат, убивают угрожают, оскорбляют мирных граждан всего лишь за реализацию права, гарантированного им Конституцией.

Сегодня мы не можем молчать. Многие учителя боятся высказать свое мнение, боятся потерять работу, боятся за своих учеников, боятся за свою жизнь и жизнь близких людей. Разве можно плодотворно и творчески работать в страхе? Нет! — уверены педагоги.

Они требуют защиты своих прав, прекращения давления, восстановления на рабочих местах педагогов, уволенных по политическим причинам, и освобождения людей из заключения за выражение гражданской позиции на мирных акциях протеста.

Также учителя присоединяются к народным требованиям остановить насилие на улицах, освободить всех политзаключенных и признать выборы 9 августа недействительными.

В настоящее время обращение уже подписали более 200 человек.

«Салідарнасць»
gazetaby.com

«ДАБРО ЦЯПЕР — ГЭТА ПРАТЭСТ»

Падзеі вакол нас даўно ўжо набылі біблейны характар. Нават нерэлігійны чалавек, угледзеўшыся, лёгка зауважыць: тут сапраўды ідзе не палітычная барацьба, а змаганьне, даруйце за патас, Добра са Злом. Нейкім незаўважаным, але пераканаўчым чынам канфлікт з палітычнага імкліва пераўтварыўся ў маральны.

Калі прыняць за маральную норму патрабаваньні рэжыму, цяпер у нас зьяўляецца злачынствам: памятаць сваіх мёртвых, ушаноўваць іх памяць кветкамі, даваць прытулак тым, хто ў небяспецы, падвозіць ваду тым, хто яе ня мае, казаць праўду, абараняць затрыманых ці звольненых калег і сваякоў, заклікаць да спынення гвалту, апэляваць у сваіх патрабаваньнях да народу.

Наадварот, правільным і ўхвальным зьяўляецца: ілгаць, ілжэсьведчыць, кідаць сваіх у бядзе, біць нагамі памінальныя лямпадкі, выдаваць тых, хто схаваўся ад небяспекі, зачыняць дзьверы перад тымі, хто баіцца. Калі царква заклікае не апаганьваць памяць мёртвых — ёй загадваюць заткнуцца. Калі, наадварот, царква ўхваляе гвалт над людзьмі — ёй даюць месцы ля мікрафонаў. Калі доктар выказвае спачуваньне і міласэрнасьць да зьбітага — доктара звальняюць з працы. Калі доктар у ІВС штурхае нагой спакутаванага — ён застаецца працаваць.

Каб зрабіць кар’еру сёньня,

трэба быць: жорсткім, хлусьлівым, амаральным, бессардэчным. Каб гарантавана страціць працу, трэба быць праўдзівым, неабыхавым, прызным да людзей. Ты можаш нават ня мець з сабой сыцягоў, не дэкляраваць палітычных патрабаваньняў, ты можаш проста прынесці кветкі на месца забойства — і ты будзеш злачынцам. А можаш раскідаць кветкі нагамі — і ты будзеш паслухмяным грамадзянінам. Дый наогул, ты можаш абыйскаць мёртвага — і выдаваць сябе за ікону маралі. А можаш прад’явіць людзям праўду насуперак гэтай ілжы — і справакаваць забарону на праўду для ўсіх.

Няведаю, ці заўважаюць гэтыя, хто сёньня трымае на сваіх плячах былую ўладу: як лёгка і як беспаваротна яны звальваюцца ў маральную бездань. Вось ты судзьдзя, неблагая, напэўна, дзяўчына, харошая дачка харошай мамы, але ты проста вынесла прысуд на падставе ілжэсьведчаньняў, якія даў невядомы ані табе, ані іншым Іван Іванавіч Іваноў — опа, і ты ўжо на

баку Зла. Здаецца, проста выконвала сваю работу (потым так і скажаш). Але дабро і зло ня ведаюць межаў паміж работай і не-работай. Немагчыма быць на працы са Злом, а дома з Дабром. Так проста не бывае. Шчэ ў палітыцы можна падтрымліваць аднаго, а працаваць на іншага, без праблем. А з дабром і злом такія жарцікі не праходзяць. Ты альбо там — альбо там.

Мне падаецца, я разумею цяперашнюю беларускую салідарнасьць — салідарнасьць маштабную, касмічную, салідарнасьць, якая ня мае меры і межаў. Дабро цяпер — гэта пратэст. Што б ты ні рабіў добрага — ты ўжо пратэстуеш. Прывёз вады — пратэстуеш. Аднавіў паламаную чорнымі людзьмі мэблю — пратэстуеш. Пусьціў памыцца ці адпачыць незнаёмца — пратэстуеш. Не схлусіў — пратэстуеш. Абараніў слабога — пратэстуеш.

Ну можна зрэзаць усе стужачкі, разьбіць усе лямпадкі, пасадыць усіх з вуліцы, забараніць партрэты Рамана Бандарэнкі. Можна. Але з Дабром — што рабіць? Як ты яго забараніш? Нават калі жыцьцё пакласьці на гэта — ну ніяк.

І менавіта таму ў гэтым канфлікце перамога — прадвызначаная. Ну так, Зло, бывае, выйграе ў тактыцы. Нават

найчасцей так і бывае — тактычна Зло і больш хітрае, і больш жорсткае, і часьцяком лепей аплочваецца. Але стратэгічна ў Зла няма ніякіх шансаў. І ня проста таму, што так напісана ў Бібліі. А таму, што чалавецтва, каб выжыць і не пажэрці адзін аднаго, ад самага свайго пачатку вымушана трымацца Добра. Голы практычны сэнс.

А беларусы людзі практычныя. Хочацца расказаць напрыканцы адну праўдзівую гісторыю. Адна мая знаёмая настаўніца прыйшла ў панядзелак на ўрок зьбітая, зь вялізарным сіняком на твары. На нядзельным маршы яна кінулася бараніць чалавека, якога цягнулі ў бус, і яе ўдарыў у твар амапавец. Дзеці, натуральна, успалашыліся: што з вамі? Яна шчыра расказала, як было.

А назаўтра яе выклікаў дырэктар і голасам прарока пратрубіў у яе разьбіты твар: «Мне сёньня патэлілі з аддзелу адукацыі! Туды паступіў сыгнал, што вы ўчора на ўроку казалі дзецам праўду!»

Мы ішлі зь ёю поплец па праспэкт Пераможцаў, зноў была нядзеля, зноў побач было шмат прыгожых людзей, сіняк яе цьвіў ужо жоўтым і чорным, і мы сьмяяліся.

Ганна Севярынец
svabod1.azureedge.net

НАШЫ СІМВАЛЫ

БУДУТ ЛИ ЛЮДИ В БАЛАКЛАВАХ ВРЫВАТЬСЯ В ЦЕРКВИ?

Очередной фронт гражданской войны Лукашенко открыл против национальной символики. В качестве аргумента, что он не фашист, Лукашенко заявил, что не ходит под бчб-флагом.

«... открыто говорю, что это фашистская символика... Когда у нас были бчб-шные флаги, которые у нас, Лукашенко портретов под бчб-флагами не было, а фашистов — были».

Лукашенко заявил, что не намерен терпеть «эту фашистскую символику в Минске».

«Мы уберем эту фашистскую символику из нашего общества. Сделаем это красиво и, прежде всего, разъясняя, вбивая в голову людям, что это нельзя делать».

То, что его сторонники умеют «**вбивать в голову**», уже увидели во всем мире на примере убийства Романа Бондаренко.

На недавнем совещании со своими чиновниками Лукашенко призвал навести порядок во дворах Минска, убрать народные мемориалы погибшим мирным гражданам и срезать и закрасить бел-чырвона-белые изображения флага.

Указание развязать идеологическую и психологическую войну против национальной символики — это и репрессии против огромной части нашего общества — верующих. Все православные священники во время особо праздничных дней выходят служить в одеждах с изображением бел-красно-белых лент. Белый цвет означает чистоту души Христа, а красный — кровь, пролитую Сыном Бога за грехи людей.

И что? Теперь рьяные слуги режима начнут охоту на священников? Будут арестовывать их и срезать с их одежды символы Христа?

Неужели Лукашенко думает, что верующие будут его за это благодарить?

Аргументы, что это фашистская символика, не выдерживают никакой критики. Именно под бело-красными

знаменами в начале XV века воины ВКЛ громили крестоносцев под Грюнвальдом. Сходите в национальный музей, где пушка на крыльце стоит, да и детей своих туда возьмите и внучек. Там есть об этом картины.

Если следовать этой «фашистской» логике, то следует запретить у нас в Беларуси все флаги России. Ведь под ними против СССР сражалась на стороне Гитлера армия Власова.

Может, есть смысл подумать и остановить антихристову войну? Посмотрите на изображения священников с символикой Христа, поговорите со своими священниками Федором Повным и новым митрополитом. Может, они вам смогут разъяснить антихристианский смысл операции, которую вы затеяли.

А то ведь с учетом рвения ваших приближенных, которые стали убивать людей в их же дворах, следует ожидать нападений и на священников, которые в праздничном одеянии выйдут служить верующим и Богу.

Представляю, как некие особи в черном и балаклавах крадутся к священнику во время богослужения. Хватают его, укладывают на пол и начинают срезать бчб-ленточки с его одежды. А если священник сопротивляется, то его ударяют головой об пол, несут в бусик с тонированными стеклами и отвозят в милицию. А через сутки мы узнаем, что священник умер, не приходя в сознание. А вы по телевизору сообщаете, что священник демонстративно одел фашистскую символику, был пьян и поэтому туда ему и дорога!

Скажите, что у меня буйная фантазия, которая нарисовала столь

фантазмагорическую ситуацию?

Отнюдь. Этот фантазмагорический сюжет был навеян как минимум следующими фактами:

1. Главу Костела в Беларуси гражданина РБ Кондрусевича не впустили в родную страну. До этого Лукашенко публично намекал, что священник чуть ли не преступник и мошенник. Прошло несколько месяцев. Паспорт Кондрусевича подвергли тщательной проверке. И ничегошеньки не нашли. Католикам до сих не представили ни одного факта нарушения закона Кондрусевичем. Так почему его не пускают на родину? Только потому, что начальник его родины не хочет, чтобы священник тут вещал про христианские ценности и заповеди Христа, такие как «не убей».

2. После разгрома временного мемориала, посвященного убитому Роману Бондаренко, свое несогласие и оценки высказали католический епископ Юрий Кособуцкий и православный протоиерей Сергей Лепин:

«Не пойму, зачем это глумление над портретами убиенного, над цветами в его память, зачем это сатанинское поправление лампад и иконок, борьба с импровизированным мемориалом во дворе его дома, вдоль дорог? В чем смысл? Не согласовано, да? А вот такое поведение и отношение — оно согласовано? С кем?» — написал представитель БПЦ Сергей Лепин.

Дальше последовала реакция Лукашенко. Он поручил разобраться со священниками: «Хватит терпеть это издевательство! Мы рот никому не закрываем. Но говорите правду! Сказал неправду — отвечай».

Разбиралась Генпрокуратура. Епископу Минско-Могилевской архиепархии Юрию Кособуцкому и пресс-секретарю БПЦ Сергею Лепину объявлены

официальные предупреждения о недопустимости нарушения закона. Генпрокуратура заявила, что высказываниям священников противоречат Конституции и закону «О свободе совести и религиозных организациях».

И последний факт. В 1995 году незадолго до референдума митрополит Филарет более часа выступил по БТ, рассказывая о ценности бчб- и иных христианских символов. При этом он был одет в праздничную одежду с бело-красно-белыми лентами.

Затем на парламентской комиссии при решении вопроса о символике Нил Гилевич спросил Филарета: «Как вы, владыка, относитесь к бел-чырвона-белым символам как символу нашего государственного флага?» Филарет ответил: «Как же я могу относиться к символу крови Христа, пролитой на белую плащаницу?! Только положительно!».

И, наконец, в те же времена в перерыве заседания Верховного Совета 12-го созыва к Филарету подошел Лукашенко и то ли в шутку, то ли всерьез предложил: «Да срежьте эти националистические ленточки!»

Так что православным священникам, на мой взгляд, надо серьезно готовиться к выбору своего облачения в предстоящие вскоре праздничные дни Рождества Христова: или постоять за христианские ценности, даже ценой собственной жизни, демонстрируя на своих одеждах бело-красно-белые ленты-символы, или на время царствия антихристов изменить традиции и пока не дразнить слуг дьявола.

Ибо они провели демонстративные тренировки, показав белорусам и всему миру, что овладели навыками «вбивать в голову» до потери сознания и жизни.

Владимир Подгол
naviny.by